

בית המשפט העליון

ע"א 2641/23

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המערערת: מיקוד ישראל אבטחה שירותים וכח אדם בע"מ

נגד

המשיבה: רשות המסים

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופטת י' סרוסי) אשר ניתן ביום 5.2.2023 בע"מ 63590-02-20

בשם המערערת: עו"ד לירון בן מאיור; עו"ד אהוד ברזלי

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופטת י' סרוסי) אשר ניתן ביום 5.2.2023 בע"מ 63590-02-20 במסגרתו נדחה ערעורה של המערערת לפנינו, מיקוד ישראל אבטחה שירותים וכח אדם בע"מ (להלן: החברה) על שומות מס הכנסה שהוצאו לחברה לשנים 2013-2017.

2. הערעור בפני בית משפט קמא עסק בשאלה כיצד על החברה לדווח על הכנסותיה למשיב: על בסיס מזומן או על בסיס מצטבר? בפסק דינו, קבע בית משפט קמא כי על אף שחברות מסוימות רשאיות לדווח למשיב על הכנסותיהן על בסיס מזומן, החברה אינה רשאית לעשות כן מכיוון שדיווח על בסיס מזומן אינו משקף את הכנסותיה האמיתיות. במסגרת זו, קבע בית המשפט כי באופן מעשי החברה מתנהלת על בסיס מצטבר והיא עצמה התייחסה לשיטה המצטברת כשיטה המשקפת את הכנסותיה האמיתיות. עוד נקבע כי הדו"ח על בסיס מזומן הוגש למשיב בלבד ומטרתו היחידה הייתה להפחית את חבות המס של החברה. בהתאם, נקבע כי להכנת הדו"ח על בסיס מזומן לא הייתה כל מטרה מסחרית מלבד דחיית תשלום של מס. יחד עם זאת, נקבע שמכיוון שבנהלי רשות המיסים לא הובהר מפורשות כי היא אוסרת על הפרקטיקה

המאפשרת דיווח על בסיס שונה מבסיס ההתנהלות, יש לבטל את קנס הגרעון שהוטל על החברה.

3. נגד פסק דין זה הגישה החברה את הערעור לבית משפט זה ואת הבקשה לעיכוב ביצוע המונחת לפניי.

4. בבקשה לעיכוב ביצוע טוענת החברה כי סיכויי הערעור שהגישה טובים וכי מאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לטובתה. לעניין מאזן הנוחות נטען כי למשיב לא ייגרם כל נזק מאי-מימוש פסק הדין עד להכרעה בערעור. מנגד, נטען כי לחברה ייגרם נזק בלתי הפיך מביצוע פסק הדין, שכן לצורך תשלום המס תיאלץ החברה לקחת הלוואות מבנקים בתנאי מימון גבוהים ומכבידים. עוד נטען כי לאור עמדתה של רשות המיסים ביחס להכנת הדו"חות, הגישה החברה דו"חות מתקנים ביחס לשנים שלאחר שנות המס שבערעור, בהן פעלה החברה בהתאם להנחיות רשות המיסים. נטען כי דו"חות אלו טרם נקלטו אצל המשיב וכי תשלום המס ביחס לשנות המס שבערעור בעת הזו, בטרם ייקלטו אצל המשיב דו"חות ההתאמה, עלול להביא לקריסה כלכלית של החברה בשל תשלום כפל מס.

5. דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות, וזאת גם מבלי להידרש לתשובת המשיב לבקשה.

6. כידוע, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצועו של פסק דין מושא הערעור. הלכה היא עמנו כי בעל דין ייהנה מפירות זכייתו במשפטו בסמוך למועד פסק הדין מבלי שיאלץ להמתין לתוצאות הערעור שהוגש על פסק הדין (ראו: ע"א 109/20 מנורה מבטחים – חברה לביטוח בע"מ נ' פלוני, פסקה 11 (12.3.2020)). מערער שמבקש לעכב את ביצועו של פסק הדין מושא ערעורו נדרש להוכיח את קיומם של שני תנאים מצטברים: (1) סיכויי הערעור להתקבל טובים; ו-(2) מאזן הנוחות נוטה לטובת קבלת הבקשה, שכן ככל שלא יעוכב ביצועו של פסק הדין והערעור יתקבל, לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו. בין שני התנאים הללו שורר יחס של "מקבילית כוחות", אך נקבע בפסיקה כי מעמד הבכורה הוא לשיקולי מאזן הנוחות (ראו: ע"א 1953/2021 גלעד מצבות בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל, פסקה 7 (11.5.2021)).

7. דברים אלו נכונים ביתר שאת במקרים בהם פסק הדין עליו מערערים מטיל חיוב כספי על המערער, שכן הנחת המוצא היא כי מימוש חיוב כספי לא צפוי לגרום לו לנזק בלתי הפיך (ראו: ע"א 3714/20 אזריה נ' מנהל מע"מ נצרת, פסקה 9 (25.11.2021)). הנטל להוכיח כי מדובר במקרה מיוחד וחריג בו קיים חשש ממשי שלא ניתן יהיה לגבות את

הכספים ששולמו או כי מימוש פסק הדין יביא להתמוטטותו הכלכלית של המערער הוא על מבקש עיכוב הביצוע – המערער – וטענה כאמור חייבת להיות מגובה בראיות מוצקות ומשכנעות (ראו: ע"א 4603/22 הפועל ניר רמת השרון נ' פקיד שומה כפר סבא, פסקה 8 (10.7.2022) (להלן: עניין הפועל ניר רמת השרון); ע"א 2256/19 מקורות חברת מים בע"מ נ' פלוני, פסקה 7 (5.5.2019)).

8. בענייננו, החברה לא עמדה בנטל להוכיח את טענותיה בנוגע למאזן הנוחות. כפי שהזדמן לי להבהיר בעניין הפועל ניר רמת השרון, כדי לטעון לדחיית מימושו של פסק דין בשל מצב כלכלי "אין די בהצהרות בעלמא, אלא יש "להיכנס למספרים", לפרט באופן קונקרטי את הנזק הצפוי ולהוכיח זאת באסמכתאות אמיונות". החברה לא הניחה כל תשתית ראייתית בדבר הנזק הצפוי לה, לטענתה, והסתפקה בטענות כלליות לפיהן היא תיאלץ לקחת הלוואות כדי לממן את תשלום החיוב וכי קיים חשש לתשלום כפל מס שיפגע בה כלכלית. הצורך בנטילת הלוואות אין בו, כשלעצמו, כדי ללמד על נזק כלכלי בלתי הפיך לחברה; וככל שקיים קושי כלכלי כזה או אחר, או חשש לכפל מס, באפשרות החברה לפנות לרשויות המס בבקשה מתאימה לפריסת תשלומים. כמו כן, אין כל חשש לכך שהחברה לא תוכל להיפרע מהמשיב במקרה בו יתקבל הערעור (ראו: ע"א 6152/20 האלד נ' פקיד שומה ירושלים, פסקה 13 (30.9.2020)).

9. אשר על כן, מאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לדחיית הבקשה שלפניי. מטעם זה, איני נדרש להעריך את סיכויי הערעור.

10. סוף דבר – הבקשה נדחית. משלא נתבקשה תשובה, לא אעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשפ"ג (4.4.2023).

ש ו פ ט